

עת"א 11017/12/14 - נוגזר בינוי אשווילי נגד ועדת השחרורים, הייעץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 14-12-11017 בינוי אשווילי נ' מדינת ישראל ואח' 10 פברואר 2015

לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

הוועת	נוגזר בינוי אשווילי
נגד	1. ועדת השחרורים
המשיבים	2. הייעץ המשפטי לממשלה

nocchim:

הוועת ובא כוחו עו"ד רן תגר

רعيיתו ואחותו של הוועת

ב"כ המשיב 2 עו"ד רוני שוהם עדן

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

הוועת מרצה עונש מאסר ראשוני למשך 34 חודשים בגין הרשעתו בעבירות של החזקת סמ' מסוכן לצריכה עצמית החזקת כלים להכנת סמ' לצריכה עצמית וסחר בשם מסוכן (איורומים בkokain לסקון משטרתי סמי) נשא 9 תיקים פליליים, כמפורט בעמ' 3-2 לtgtובת המשיב 2.

הוועת מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 21.11.14 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאים המפורטים בתוכנית הטיפולית של ד"ר שני, שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו, ובתנאים נוספים.

ב"כ העותר טוען בעתרה ובטעונו לפניינו כי שגתה הוועדה כאשר נתנה משקל יתר לעובדה שהוועת לא עבר הליך
עמוד 1

טיפולו בכל הקשור לגמilia מסמים במהלך מסרו שכן הוא משתמש במסים שונים כתוצאה מפסיקתו פוסט טראומה שעבר אף הוא אינו מזיק לאחרים, שכן הוא מממן את הסם מעובdotו כנוגה מונית.

כמו כן טוען ב"כ העותר, כי בכל מהלך מסרו לא השתמש העותר במסים, כפי שהדבר הוכח בבדיקות שتن שמסר, והוא השתתף בקבוצות קדם טיפוליות לשימוש במסים והתנהגותו במהלך מסרו היא התנהגות תקינה.

ב"כ העותר טוען גם, כי אין לזקוף לחובתו של העותר את אי יציאתו לחופשות, שכן הדבר נבע מכך שלא השתלב בהליך טיפולו ואمنם הוצע לו להשתתף בהליך כזה בכלל חרמון, אך הוא העדיף להיות קרוב למשפחה, שגרה באור יהודה, על מנת שלא להטריח אותה בביקורים במקטון כליאה מרוחק.

טען ב"כ העותר עדיף לעותר להשתחרר לפני תום מסרו המלא בתוכנית הטיפולית של ד"ר שני, שמקבילה לתוכנית רש"א, אשר אمنם סירבה לקבל את העותר להליך טיפול בפיקוחה, מאשר ירצה את מלא מסרו מבלי עברו הליך כזה.

ב"כ המשיב 2 מתנגדת לשחררו המוקדם של העותר, מצבעה על מסוכנותו כפי שעולה מהמעשים נושא מסרו, מצבעה על העובדה שעל פי הדוח הסוציאלי העותר אمنם מודה ביצוע העבירות אך מתקשה להבין את חומרתן, הוצע לו להשתתף בהליך טיפול אך הוא סירב, רש"א מסרבת לקבל אותו להליך טיפול בפיקוחה לאחר שחררו המוקדם והוא אינו משולב בסבב חופשות.

עion בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה, כי הנימוק העיקרי בגלו סירבה הוועדה לשחרר את העותר על תנאי, ולן בתוכנית הטיפולית של ד"ר שני, נעוץ בעובדה הבלתי מוחחת שהעותר לא עבר הליך טיפול לגמilia מסמים במהלך מסרו מנימוקים הקשורים בו, דהיינו, מרצונו להיות קרוב למקום מגוריו של משפחתו.

ב"כ העותר טוען, כי לידעתו, המסתמכת על גורמי שב"ס, יש הליך מקביל בכלל רימונים אך העותר לא התקבל אליו ולא ידע על קיומו.

גם אם כך הם פנוי הדברים, אין בכך כדי להצדיק את סירובו של העותר להשתלב בהליך טיפול בכלל חרמון, שם הוצע לו להשתלב במועד הרלוונטי, ואילו עתה כבר לא נותרה לו תקופה מספקת על מנת להשתלב בהליך כזה, לאחר שישרב להשתלב בהליך קודם כאשר הייתה לו תקופה מספקת.

הוועדה התחשבה בהחלטתה נושא העתירה בעובדה שרש"א לא קיבלת את העותר להליך טיפול לאחר שחררו המוקדם מנימוקים שנראים בעינינו מוצדקים כפי שפורטו בחומר הדעת לוועדה מיום 7.10.14, שבה היא כתובת כי העותר מודה באופן כללי במיוחס לו, אך אינו מבין את חומרת מעשייו ומתקשה לऋת אחריות על ביצועם. העותר שלל גם בפני גורמי רש"א הסתכלות טיפולית ממשית, ומ声称 אין תמה שרש"א, שהוא המקצועני שיש לו מעמד בכורה

בכל הקשור לשחרור מוקדם של אסירים, סירבה לקבל את העותר לפיקוחה לאחר שחרורו המוקדם.

לכל האמור לעיל יש להוסיף את העובדה שהעוטר לא יצא לחופשות במהלך מאסרו, חרף התנהגותו החביבית, כנטען על ידי בא כוחו, מאחר ולא השתתף בהליך טיפוליו ומשכך לא ניתן היה לבחון את התנהגותו ولو בטעות הקצר של חופשה.

ב"כ העוטר הציג בפנינו החלטה של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעת"א 29493-02-11 שבו הוחזר הדיון לוועדה על מנת שישΚול תוכנית טיפולית של ד"ר שני למרות שאותו עוטר לא עבר הליך טיפול במהלך מאסרו, אך מסעיפים 7 ו-9 לאותה החלטה עולה שمبرיבות שאין תלויות בעוטר, הוא לא יכול היה לעבור הליך שיקומי במהלך מאסרו, וטרם נותרה לו יתרת מאסר קצר, וכי החל בהליך טיפולו עוד לפני מאסרו.

בעת"א 22771-12-14 (בית משפט מחוזי מרכז) **מנטור נ' ועדת השחרורים** החליט בית משפט זה, בмотיב שהחלקו אחר, לשחרר את העוטר על תנאי למרות שלא עבר הליך טיפול במהלך מאסרו, אך באותו מקרה מוקדעת של העובדה שהעוטר לא השתתב בהליך טיפולו בירתרת מאסר קצרה לאחר ריצוי מאסרו בחודש אוגוסט 2014 והתייצב בפני ועדת השחרורים כבר בחודש דצמבר 2014.

ב"כ העוטר הציג בפנינו גם את ההחלטה בית המשפט העליון בראע"ב 7826/14 **חנניה לוי נ' מדינת ישראל** שבו הורה בית המשפט העליון בנסיבות המdochdot של המקרה על שחרורו של המבקש על תנאי בשים לב ליתרת המאסר הקצרה ולרצונו להשתתב בתוכנית השיקום הפרטית שהוכנה עבורו והצהרת רש"א שמסירה שגם היא הייתה מוכנה לסייע לו בהליך השיקומי לאחר שחרורו.

מתוכן פסק הדיוןعلاה, כי היה מדובר בהחלטה שנייה בעקבות המלצה בית המשפט העליון ובמקרה שבפנינו, להבדיל מה מקרה נושא פסק הדיון, רש"א אינה מוכנה לקבל את העוטר לתוכנית טיפולית לפיקוחה מנימיםוקים שנראים בעניינו מוצדקים.

אנו דוחים את העתירה.

ב

ניתן והודיע היום כ"א שבט תשע"ה, 10/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעוטר.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד